

v tuzemsku, neobmezujíc žádání své nikterak, zejména na obchod s minerálními oleji, a nevylučujíc z něho také obchody peněžní a bankovní, k jejichž provozování v republice rakouské jest dle zápisu v rejstříku obchodním oprávněna. Mohl tedy žal. úřad právem předpokládati, že st-lka svou žádostí chce dosáhnouti povolení k provozování obchodů peněžních a bankovních v republice čsl. a vyřídil žádost tu meritorně, zamítнув ji s poukazem na § 1 cit. vl. nař.

Proti zamítnutí této části žádosti neobsahuje stížnost žádných stížných bodů. Naopak sama uvádí, že o svolení k provozování obchodů peněžních a bankovních pod vlastní firmou vůbec nebylo žádáno, nýbrž že žádost se nesla jen za svolením k účasti st-lky na společnosti s obm. ručením »Petronaft«.

O tomto petitu v žádosti st-lčině obsaženém nebylo — jak výše již zmíněno — rozhodnuto ani formálně, tím méně meritorně.

Žal. úřad měl se však i touto druhou částí žádosti st-lčiny zabývat, při čemž bylo ovšem uvážiti, zda žádost toho obsahu jest platným předpisům vůbec známa, to jest, zdali na takové povolení, o jaké bylo žádáno, jest v zákoně vůbec pamatováno, či zda snad, pokud jde o společnost s ruč. obm., nevyžadují platné předpisy toliko povolení dle vl. nař. z 27. července 1920 č. 465 Sb., za něž ovšem dle stavu spisů dosud nebylo žádáno. V tom, že žal. úřad opomenul onou částí žádosti, kterou stížnost označuje jako jediný podstatný petit, se zabývati, spočívá podstatná vada řízení.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jde o svolení k účasti st-lčině na společ. s obm. ruč. »Petronaft« zrušiti po rozumu odst. 2. § 6 zák. o ss, v ostatním však stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2595.

Řízení před nss-em: Nss nemůže přezkoumati úřadem provedené hodnocení důkazů v řízení správním co do jejich věrohodnosti a průvodního významu.

Samospráva obecní: Pořádková pokuta uložena starostovi obce podle § 100 čes. ob. zřízení.

(Nález ze dne 10. července 1923 č. 244.)

Věc: Josef H. v S. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pořádkovou pokutu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Usnesením osk v Z. byla st-li uložena ve smyslu § 100 ob. zřiz. pořádková pokuta 80 Kč a pohroženo návrhem na sesazení s úřadu pro případ opakování. K odvolání st-lovu bylo toto usnesení nař. rozhodnutím zsv v Praze pozměněno v tom směru, že pokuta byla snížena na 40 K, jinak bylo odvolání st-lovo zamítnuto jako bezdůvodné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Stížnost obmezujíc se výslovně jen na výrok o uložení pořádkové pokuty, popírá, že se st-l dopustil nějakého porušení povinnosti, které shledalo nař. rozhodnutí v souhlase s výnosem nižší stolice v tom, že

st-l jako starosta obce dal zapsati do protokolu o zasedání ob. zastupitelstva v S. z 15. prosince 1921 a zastupitelstvem schváliti cenu 120 Kč za 1 metr prodaného dříví obecního místo smluvené ceny 125 Kč.

Že v jednání tomto, ať již se stalo zúmyslně neb jen z nedbalosti, spočívá porušení povinností, které starostovi obce v záležitostech samostatné působnosti obecní řád ukládá, o tom nemůže býti pochybnosti. To ostatně ani stížnost v odpor neběře, nýbrž dovozuje jen z provedených důkazů a zejména z výsledků svědeckých výslechů, že skutkový předpoklad svrchu naznačený není dokázán, protože většina svědků potvrdila, že se ve schůzi ob. zastupitelstva dne 15. prosince 1921 jednalo toliko o ceně 120 Kč za 1 m dříví, nikoliv o ceně 125 Kč, takže obsah protokolu o schůzi té sepsaného podává správný obraz jednání. Tím vlastně odporuje stížnost skutkové podstatě, na které se zakládá nař. rozhodnutí. Touto skutkovou podstatou vázán jest i nss při svém rozhodování (odst. 1 § 6 zák. o ss) a může ji přezkoumati jen co do správnosti po stránce procesní, totiž neodporuje-li obsahu spisů, je-li řízení úplné a nebyly-li porušeny podstatné formy řízení (odst. 2 § 6 cit. z.). Stížnost žádné z těchto vad výslovně nevytýká a namítá pouze, že proti 7 svědkům svědčícím o ceně 120 Kč stojí výpověď jediná potvrzující cenu 125 Kč. Námitka ta nesrovnává se však v plné míře se spisy správními.

Ze slyšených svědků vypovídali Frant. S. a Vojtěch Š. negativně, nepamatujíce se dobře na věc, svědci Josef C., Frant. V., Václav V. a Josef Š. potvrdili, že předmětem jednání ve schůzi obecního zastupitelstva dne 15. prosince 1921 byl prodej dříví firmě J. D. S. za 120 Kč za 1 metr, naproti čemuž člen obecního zastupitelstva Čeněk T. vypověděl, že šlo o cenu 125 Kč za 1 m. Vedle toho však účetní firmy J. D. S. Ferdinand T. jako svědek slyšený vypověděl a jmenovaná firma již dopisem z 13. prosince 1922 osk-i sdělila, že smluvená cena za dříví od obce B. koupené činí 125 za 1 pevný metr.

Tím byl zjednáán dostatečný podklad, aby žal. úřad mohl posouditi a zjistiti, že pravá smluvená cena za dříví ono byla 125 Kč za 1 pevný metr, kdežto v protokole o zasedání ob. zastupitelstva se uvádí, že šlo o schválení ceny 120 Kč za metr. Závěr ten také není s obsahem spisů v odporu.

Hodnocení důkazů žal. úřadem provedených co do jejich věrohodnosti a průvodního významu nemůže nss přezkoumati vzhledem k předpisu odst. 1 § 6 zák. o ss, když — jak výše vyloženo — nebylo shledáno žádné ze závad uvedených v odst. 2 § 6 cit. z.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2596.

Z á v o d n í v ý b o r y: Není-li zřejmo, zda předseda rozhodčí komise v určité věci hlasoval nebo zda hlasovati odepřel, nelze nález dodatečně v této věci stranám dodaný považovati za usnesení rozhodčí komise.

(Nález ze dne 10. července 1923 č. 5115).